

bisse Penge eengang til, vil den samme Anskuelse paa et senere Standpunkt kunne blive gjort gjældende med Hensyn til Kammerherre Benzons Forbring, hvis han maatte blive endelig dømt til at betale den Sum, der er nævnt. Siden jeg havde Ordet, har imidlertid den ærede Ordfører oplæst et Stykke af Dommen ved Odense Herreds Ret, hvoraf det sees, at den Mangel paa Kjendskab, som vi forudsatte hos Mortensen, ikke har været tilstede hos Kammerherre Benzson, og dette er ganske vist for mit Bedkommende et afgjørende Moment med Hensyn til, hvorledes jeg vil stille mig ligeoverfor denne Sag; men det er dog min Mening, at vi langt tryggere kunne varetage Statskassens Tarv, naar vi ikke idag vedtage Endringsforslaget angaaende Mortensens Enke, men overlade til Ministeren at fremkomme med Begjæring om at give hende en Godtgjærelse, skjøndt rigtignok paa et senere Standpunkt. Det forekommer mig nemlig, at den ærede Minister heller ikke her idag har sagt, at han ikke vilde være istand til at gjøre en Forskiel mellem Kammerherre Benzson og Mortensen; hans Sammenligning angif kun Schmidt og Mortensen med Hensyn til deres Kyndighed i, hvad der bør fordres af en Qvittering i Tilfælde som det nærværende. Jeg erklærer nu, at jeg, hvormeget det end er mig imod, at denne Enke skal vente længere, dog ikke vil give min Stemme til muligen at præjudicere et fremtidigt Spørgsmaal af den allerstørste Betydning, og jeg vil derfor afholde mig fra at stemme. Jeg vil ikke stemme imod Udvalgets Forslag, fordi jeg finder, at det er i høi Grad billigt og retfærdigt, men jeg finder blot, at det er ubetimeligt at vedtage det idag (Munterhed), fordi vi derved kunne skade Statskassen. De ærede Herrer, hvem det forekommer saa besynderligt, at jeg ikke idag vil stemme for et Forslag, som jeg finder billigt og retfærdigt, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der dog ikke er et Retsskrav tilstede fra Bedkommendes Side, men blot et Billighedskrav. Naar det ikke var min Overbeviisning,

var der kun een Vej for mig at gaae, nemlig strax at stemme for Forslaget; men i et Tilfælde som dette, hvori der skal gjøres et Billighedskrav gjældende, har Betimelighedshensynet ogsaa sin fulde Berettigelse og kan ikke paa nogen Maade vendes imod den, der udtaler sig saaledes, som jeg har gjort.

Ordføveren: Til den høitærede Ministers sidste Foredrag maa jeg gjøre et Par Bemærkninger. Naar jeg har talt om, at man har villet forlange, at Niels Mortensen skulde løbe omkring for at samle Qvitteringer, var det, fordi jeg har forstaaet den ærede Minister saaledes, at han ansaae det for en billig Forbring til en Almuesmand, at han skulde skaffe sig de behørigte Qvitteringer og ikke lade sig nøie med den første Overformynders. Nu siger imidlertid den ærede Minister, at hans Mening har været den, at Niels Mortensen burde have paaført, at Obligationen blev uleveret ved Indbetalingen; men naar den blev uleveret med een Qvittering, vilde dette ikke have været nok efter de foreliggende Højesteretsdomme; thi der skulde to Qvitteringer til, og saaledes er dog alligevel den ærede Ministers sidste Forbring den, at Niels Mortensen skulde vide, at der var To, som skulde qvittere. Desuden maatte man vide, om Overformynderen vilde have uleveret Mortensen Obligationen paa et saadant Forlangende, eller om han ikke vilde have sagt, at han ikke fik den, før den havde været i Ministeriet, og jeg troer rigtignok, at den ærede Minister vil betænke sig paa at modsigte, at Praxis er den, at Indbetalingen skeer først, medens Forbudspaategningen først ophæves bagefter. — Jeg skal ikke indlade mig paa at undersøge, om Capitain Schmidt, Odense Kjøbstads Stadshauptmand, og altsaa en af de mere ansete Borgere i Odense, Danmarks største Provindskjøbstad, er en Almuesmand ligesom Niels Mortensen i Aasum, aldenstund jeg ikke personlig kjender Noget af dem, men jeg siger blot, at Udvalget fordrer de samme Billigheds-hensyn tagne for